

ΑΝΑΦΟΡΑ.

Γεωργίου Φ. Βοβολίνη, Ευσταθίου Γαρδικιώτη, Γερ. Σπυριδωνος Μεσημέρη και Ίωάννου Ἀντωνίου Μαρία Καποδιστρίου κατοίκων Κερκύρας.

ΠΡΟΣ
ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΝΟΜΑΡΧΗΝ
ΚΕΡΚΥΡΑΣ.

Κατὰ τὴν 10 Ν[οβ]ρίου 1892 ἐδημοσιεύθη πρόγραμμα τῆς ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ κληροδοτήματος τῆς ἀειμνήστου Κομήσεως Ἑλένης Μοτςενίγου ἐπιτροπῆς δι' οὗ προσεκαλοῦντο οἱ ἔχοντες τὰ προσόντα κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1840 διαθήκης τῆς, νὰ υποβάλωσι τὰς αἰτήσεις των μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων ὅπως διαγωνισθῶσι, καὶ εὐεργετηθῶν ἐκ τοῦ κληροδοτήματος αὐτῆς.

Τῇ βάσει τοῦ προγράμματος τούτου καὶ νομίσαντες ὅτι ὁ διαγωνισμὸς θὰ ἐγίνετο συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διαθήκης, τὰς διατάξεις τοῦ ΑΦΔ' νόμου καὶ τὴν ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1889 ἀπόφασιν τῆς τότε ἐπιτροπῆς ὑπεβάλομεν αἰτήσεις διὰ τὰ τέκνα μας Στεφανὸν Βοβολίνην, Ἀλέξανδρον Γαρδικιώτην, Σταμάτιον Μεσημέρη καὶ Ἀντώνιον Μαρία Καποδίστρια, πλὴν ἠπατήθημεν, διότι ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη διὰ προσκλήσεώς τῆς 8 Ἰουνίου ε. ε. ὥριξε διὰ μὲν τῆς α'. § ἡμέραν διαγωνισμοῦ τὴν 8 Ἰουλίου, ὅπερ παρεβίασε χωρίσασα τὰς ἐξετάσεις, διὰ δὲ τῆς γ'. § ὥρισε τόπον ἐκπαιδεύσεως τὴν Κέρκυραν, ἀλλὰ τὸ δὴ χεῖριστον, ὅχι μόνον ἀπεδέχθη, ὡς μὴ ὄφειλε, εἰς τὸν διαγωνισμὸν πολλοὺς οἵτινες δὲν ἠδύναντο νὰ διαγωνισθῶσι καθὼ μὴ ἔχοντες τὰ προσόντα, ἀλλὰ καὶ παραβιάζουσα, καὶ διαθήκην καὶ νόμον καὶ τὴν προηγουμένην ἀπόφασίν τῆς, καὶ κατὰ τὸ δοκοῦν ταῦτα ἐρμηνεύουσα ἐξετέλεσε τὸν διαγωνισμὸν οὐ μὴν, ὀρίσασα ἀνίσως εἰς τοὺς ἐξετασθησομένους τὰ τῆς ἐξετάσεως θέματα, ἀλλὰ καὶ μόνον εἰς γραπτὰς ἐξετάσεις περιορισθεῖσα, προέβη εἰς τοιαύτας ἐπὶ μαθημά-

των μὴ ὑπὸ τῆς διαθήκης ὀριζομένων ἐναντίον τῶν ῥητῶν καὶ ἐπιτακτικῶν διατάξεων τῆς διαθερίας, ὡς ἂν ἐπρόκειτο περὶ τῆς διαθέσεως τῆς ἰδιαίτερας των περιουσίας καὶ οὐχὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὅρων τῆς διαθήκης.

Ἐν τοιαύτῃ στάσει πραγμάτων, Κύριε Νομάρχα, ἡμεῖς οἱ πτωχοὶ οἰκογενειάρχαι, οἱ μοχθήσαντες ὅπως ἐκπαιδευώμεν τὰ τέκνα μας, οἱ στερηθέντες ἵνα δυνηθῶμεν νὰ προάξωμεν αὐτὰ εἰς εὐρυτέραν καὶ στερεωτέραν ἐκπαίδευσιν, οἱ κατορθώσαντες ἐπὶ τέλους διὰ θυσιῶν καὶ μελέτης ἵνα ταῦτα εἰς ἡλικίαν 13-14 ἐτῶν κριθῶσιν ἄξια καὶ διακούσωσι τὰ μαθήματα τῆς α'. καὶ β'. γυμνασίου, βλέποντες αὐτὰ σήμερον ἀδικούμενα ἀπέναντι μαθητῶν τὴν αὐτὴν ἔχόντων ἡλικίαν καὶ εὐρισκομένων εἰσέτι εἴτε ἐκ τῆς ἀδρανείας τῶν γονέων των, εἴτε ἐκ τῆς ἀνικανότητός των ἢ καὶ δι' οἰονδήποτε ἄλλον λόγον εἰς τὴν Β'. καὶ Γ'. Σχολεῖου, ἀναγκάζόμεθα νὰ προσφύγωμεν ἐνώπιον Ὑμῶν, Κύριε Νομάρχα, καὶ νὰ ζητήσωμεν δικαιοσύνην κατὰ τῶν παραβιάσεων, ἃς διέπραξεν ἡ ἐπὶ τοῦ Μοτςενίγου κληροδοτήματος Ἐπιτροπὴ, βασιζόμενοι δὲ εἰς τὴν Ὑμετέραν ἀμεροληψίαν, ἔχομεν πλήρη τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ εἰσακουσθῶμεν.

Ἡ Κόμισσα Ἑλένη Μοτςενίγου διὰ τῆς VII § τῆς ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1840 διαθήκης τῆς ὥρισε τὰ ἐξῆς:

«Non saranno ammessi come aspiranti al godimento del mio Lascito che i giovani dell'età non minore dei dodici, nè maggiore dei quattordici anni, di sana e robusta costituzione, di lodevole condotta, che abbiano percorso con distinto profitto gli studj delle scuole elementari, ed almeno il primo anno del solito corso ginnasiale, abbiano una sufficiente cognizione della lingua Francese, ed appartengano a famiglie domestiche in modo permanente nella città di Corfù, e notoriamente tanto povere da non poter sostenere nè in tutto nè in parte le spese necessarie per procurare ai loro figliuoli una compiuta educazione letteraria e scientifica, in paese straniero».

ἦτοι

«Δὲν θέλουσι γίνεαι δεκτοὶ ὡς ὑπότροφοι τοῦ κληροδοτήματός μου, εἰμὴ νέοι ἡλικίας οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν δώδεκα, οὐτε ἀνωτέρας τῶν δεκατεσσάρων ἐτῶν,

ἀγιοῦς καὶ εὐρώστου κράσεως, ἐπαίνε-
«τῆς διαγωγῆς, οἵτινες νὰ διήκουσαν εὐ-
«δοκίμως τὰ μαθήματα τῶν στοιχειωδῶν
«σχολείων, καὶ τοῦλάχιστον τὸ α'. ἔτος
«τῆς συνήθους γυμνασιακῆς τάξεως, νὰ
«ἔχουν ἱκανὴν γνῶσιν τῆς Γαλλικῆς
«Γλώσσης, καὶ ν' ἀνήκουν εἰς οἰκογενείας
«ἀποκαταστημένας διηνεκῶς εἰς τὴν πό-
«λιν Κερκύρας, καὶ πασιδῆλως τοσοῦτον
«πτωχὰς ὥστε νὰ μὴν ἠμποροῦν οὔτε ὀ-
«λοσχερῶς οὔτε ἐν μέρει νὰ ἀπαντήσουν
«τὰ ἀναγκαῖα ἐξοδα τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ
«ἐντελοῦς ἐκπαιδεύσεως τῶν τέκνων των
«περὶ τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπιστήμας».

Διὰ δὲ τῆς ἐπομένης παραγράφου ἦτοι τῆς VIII τῆς ἰδίας διαθήκης ὥρισε:

«VIII. Fra i concorrenti che soddisferanno alle anzidette condizioni, verranno sempre preferiti quelli, che mediante l'esperimento di un rigoroso e pubblico esame, da tenersi alla presenza degli Amministratori, e che verserà sopra tutte le materie degli studj sopra indicati, daranno prove di possedere una più ESTESA E PIU' SOLIDA Istruzione».

ἦτοι

«Ἀπὸ τοὺς διαγωνισθησομένους ὅσοι ἀνταποκριθῶν εἰς τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, «θέλουν προτιμηθῆ ἑκείνοι οἵτινες κατό-
«πιν αὐστηρὰς καὶ δημοσίας ἐξετάσεως
«ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Διαχειριστῶν, ἦτις θέ-
«λει περιστρέφεται εἰς ὅλα τὰ θέματα τῶν
«ἀνωρηθέντων μαθημάτων, ἀποδειξῶσιν
«ὅτι κέκτηνται εὐρυτέρας καὶ στερεωτέ-
«ρας ἐκπαιδεύσεως».

Ἐκ τῶν ἀνω διατάξεων τῆς διαθήκης καταφανὴς εἶναι ἡ πρόθεσις τῆς διαθε-
«τρίας, οὐδαμοῦ αὕτη ἐποιήσατο μνείαν νὰ
«ἐξετάζωνται οἱ διαγωνιζόμενοι ἄλλοι μὲν
«εἰς τὸν «Ἰσοκράτην» καὶ τὸν «Ὀμηρον»
«καὶ ἄλλοι εἰς «Κύρου ἀνάβασιν», οὔτε ἀ-
«πήτησεν ἡ διαθερία εἰς ἄλλους μὲν νὰ
«δίδηται ὡς πρόβλημα μαθηματικῶν ἢ
«πρόσθεσις ἢ ἀφαιρέσις καὶ ὁ πολλαπλα-
«σιασμὸς καὶ εἰς ἄλλους θεωρητικὴ ἀριθ-
«μητικὴ κλπ. ἀλλὰ ἠγνόησε νὰ ἐξετάζων-
«ται πάντες πρὸ πάντων εἰς τὴν Γαλλικὴν
«γλῶσσαν καὶ εἰς τὰ μαθήματα ἐκείνα τῶν
«Στοιχειῶδων Σχολείων» belle scuole elle-
«mentari, «εἶναι δὲ ἀδιάφορον εἰς ποῖαν τὰ-
«ξιν φοιτεῖ ἀφοῦ εἶναι ὅλοι τῆς αὐτῆς ἡ-
«λικίας καὶ ἀφοῦ ἂν ἀπεφοίτησε τὴν α'.

Αρ. Εἰσ. 741
VI 262

